



➤ | Af Thilde Thuren, studerende ved det afsluttede KPI Akademi 2022-2023

Tale til afslutningsfest for KPI-Akademi

En stor tak

På egne og hele holdets vegne vil jeg sige en stor tak til KPI og KPIs bagland for det privilegium at være en del af KPI-Akademi årgang 2022-2023. En særlig tak skal gå til Hanne og Carsten, der som kyndige facilitatorer har etableret et læringsrum, hvor der har været plads til ærlig tvivl, uenighed og at udforske nye perspektiver. Sidst en stor tak til de andre fra holdet: Jeg går herfra med oplevelsen af, at vi har sat os selv i spil og har mødt hinanden med åbenhed og nysgerrighed.

Gennem de sidste to års indkøring i religionspædagogik har vi arbejdet med nedslag i bl.a. åndsfrihed, dannelse og præstationskultur. Nogle gange er jeg blevet overvældet af kompleksiteten og udfordringerne i vores verden, og jeg har tænkt: Verden er af lave, og det er da helt umuligt at rette op på! Pudsigt nok har tanken flere gange været sammenfaldende med, at Carsten har udbrudt: "Er det ikke en spændende tid, vi lever i?!" Der har mit mismod måttet overgive sig, og jeg har smilet af min egen momentvise opgiveness. Jeg kan ikke andet end at erklære mig enig i, at det er en spændende tid, vi lever i, og den kalder på vores engagement. Et engagement, som KPI-Akademi har udrustet mig til bedre at varetage med flere nuancerede refleksioner, et stærkere fundament af viden og en fornyet tiltro til, at verden – Gud ske tak og lov – er i Guds hånd!

På universitetet oplever jeg, at eksistensen af ånd og tro ikke anerkendes, og jeg har følt mig revet over. Det har syntes vanskeligt at integrere min faglighed og min tro i hinanden, og i stedet har de enten været i direkte konflikt eller levet to parallelle liv. På

KPI-Akademi derimod har ånd og faglighed gået hånd i hånd i erkendelsen af, at de ikke er hinandens modsætninger, men at tro og ånd forudsætter alt, om man er sig bevidst derom eller ej. Jeg går herfra med en faglighed, der bliver udfordret og styrket af min tro.

En drøm for KPI

Jeg drømmer om, at KPI stiller helt skarpt på familien. Familien er fra mit perspektiv den vigtigste institution i samfundet, for her grundlægges vores indstilling til os selv, til verden og til Gud. Hvad er vores første erfaringer af Gud? Hvad er vores barndomsoplevelser af at være fællesskab med andre mennesker? Hvilken identitet funderes i os?

Fra mit perspektiv er familien ekstremt udfordret i dag: Udfordret på tid, fordi arbejdsmarkedet og sociale arenaer uden for familien tales op. Udfordret af vores tiltagende frygt for forpligtelse og permanens, fordi relationer er besværlige, komplicerede og kræver afkald. Udfordret af normforvirring og opløsning af traditioner i en grad, så vi har mistet vores kompas i livet. Vi ender let i en illusion om total frihed og en deraf afledt total ensomhed.

Jeg er vokset op i en familie, hvor Gud ikke var en del af livet. I snart syv år har jeg nu tilhørt Jesus, og i den tid har jeg mødt mange kristne familier, som jeg er meget inspireret af og har stor respekt for. Ikke alt er perfekt, men jeg ser her et modsvar til de mange opløste familier uden for kirken. Samtidig oplever jeg også, at der i en vis grad er tale om en tavs viden, som nogle gange overses og tages for givet. Det meget gode, jeg

ser i kristne familier, opfatter jeg som åndens frugter, men også som overleveret kultur, der hurtigt forgår ved generationsskifte, hvis vi ikke nøje værner om den og forstår den.

Jeg ser i det kristne familiemiljø også nogle spor af kultur, der bør forgå. Heriblandt er misforståelser og fejlagtige overbevisninger, der hører en anden tid til, men som ikke er blevet aflivet i vores lidt beskyttede boble. Jeg ser nogle steder tendenser til at modreagere på tidsånden med udgangspunkt i vane og tryghed fremfor visdom og åbenhed. Der er brug for små korrektioner, som understøtter det meget gode, der er: En udvikling, der ikke afvikler det værdifulde.

Her anser jeg KPI for at være en unik kapacitet, der med et kristent udgangspunkt kan bidrage med et menneskefagligt indspark i et ellers ofte teologisk domineret miljø. KPI har kompetence til at omfavne de helt konkrete og praksisnære spørgsmål som eksempelvis forkyndelse for de mindste: Hvilke emner, hvordan og hvornår? Desuden har KPI kompetencen til at beskæftige sig med de store, underliggende spørgsmål: Hvilket fællesskab i familien har Gud skabt os til? Hvordan stræber vi sammen som familie mod at ligne Jesus? Hvordan opdrages et barn med Guds kærlighed som omdrejningspunkt? Jeg tror, at spørgsmål på begge niveauer er afgørende, så lad os sammen dykke ned i dem for at styrke det fundament, der skal bære os gennem alle de storme, som kan rase i verden.

Jeg glæder mig til at følge KPI fremadrettet!

*Som tilpasning til medlemsbladet er talen lettere redigeret.
30/1-2024, Thilde Thuren*